

מהם אכילת עראי, **ורבי יעקב אוסר**, כי לדעתו, ההכנסה לחצר קובעת למעשר גם תבואה שלא נגמרה מלאכתה למעשר.

ופסק רבין אמר רבי יוחנן כפי המבואר לעיל, שאין החצר קובעת למעשר דבר שלא נגמרה מלאכתו, ולכן **מותר** לאכול ממנו אכילת עראי בלא לעשר, ורק תבואה שנגמרה מלאכתה, נקבעת למעשר בראיית פני חצר.

קביעות תרומה למעשר

לעיל נתבאר שנחלקו רבי אליעזר וחכמים בתבואה שלא נגמרה מלאכתה למעשר ותרם ממנה תרומה גדולה אם הוקבעה בכך למעשר.

ופסק רבין אמר רבי יוחנן כחכמים שאין התרומה קובעת למעשר, אלא **תבואה שנגמרה מלאכתה**.

קביעות מקח למעשר

להלן יתבאר בעזה"י, שנחלקו תנאים בדין תבואה שנקנית קודם שנגמרה מלאכתה, האם המקח קובע אותה למעשר או לא.

ופסק רבין אמר רבי יוחנן, כדעת האומרים שאין **המקח קובע תבואה למעשר אלא דבר שנגמרה מלאכתו**.

הלוקח תאנים מעם הארץ במקום שרוב בני אדם דורסים

הלוקח תאנים חיים מעם הארץ במקום שרוב בני אדם מייבשים את התאנים להיות קציעות, ודורסים אותם בעיגולים, תאנים חיים שלוקח, לא נגמרה מלאכתם למעשר.

ומצינו ברייתא, בה מבואר, שהלוקח הזה רשאי לאכול מהתנאים עראי, וזה כדעת האומרים, שדבר שלא נגמרה מלאכתו למעשר, אין המקח קובע אותו למעשר.

עוד מבואר בברייתא, שכשיבוא לעשר את התאנים הללו, מאחר שלקחם מעם הארץ, הרי הם כשאר תבואה הנלקחת מעם הארץ, שהיא דמאי, כלומר ספק מעושרת ספק אינה מעושרת, שכן אף שרוב עמי הארץ מעשרים, מאחר שמיעוטם אינם מעשרים, החמירו על תבואתם, להפריש ממנה מעשרות מספק, [אבל תרומה גדולה אין צריך כי